

A NORTRAIL Transport GmbH által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. december 23-án benyújtott kereset

(T-496/04. sz. ügy)

(2005/C 93/58)

(Az eljárás nyelve: német)

A NORTRAIL Transport GmbH, székhelye: Kiel (Németország), képviseli: J. Krause Rechtsanwältin, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. december 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004 október 1-i, a NORTRAIL Transport GmbH társaságnak a Közösségi Vámkódexről szóló 2913/92/EGK rendelet 239. cikke szerinti, behozatali vámok visszafizetésére vonatkozó kérelméről szóló, REM 15/02. sz. határozatát;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes 1995 júliusától folyamatosan hozott be Norvégiából származó, különböző halászati termékekből álló szállítmányokat. 1995. szeptember 1-től a felperes kérelmezte a 3061/95/EK rendelet⁽¹⁾ szerint megnyitott vámkontingensek keretében az áruk vámmentes szabad forgalomba bocsátását. Az illetékes vámhatóság megállapította, hogy a felperes által kérelmezett vámmentesség az importszállítmányok egy bizonyos számára nem biztosítható, és ezért az általános vámtételt kell alkalmazni. Ennek alapján az illetékes vámhivatal az érintett szabad forgalomba bocsátásokra vonatkozó behozatali vámok megfizetésére szólította fel a felperest. A felperes megfizette a behozatali vámok egy részét.

A felperes kijelenti, hogy a 2913/92/EGK rendelet⁽²⁾ 239. cikke szerinti különleges körülmények álltak fenn, melyek megalapozták a felperes igényét a behozatali vámok visszafizetésére vagy elengedésére.

A felperes ezt a kijelentését többek között arra alapozza, hogy visszaható hatállyal bocsátottak ki egy közösségi jogi aktust. A német vámhivatalokat a német Bundesministerium der Finanzen 1995. augusztus 31-i közleményével értesítették a vámkontingensek 1995. szeptember 1-i megnyílásáról. 1995. október 4-én azonban közölték a német vámhivatalokkal, hogy

ezeket a vámkontingenseket visszaható hatállyal, már 1995. július 1-vel megnyitották. Az 1995. szeptember 1-től kezdődő időszakban, amelyben a felperes az érintett áruk vámmentes szabad forgalomba bocsátását kérelmezte, egyes kontingenseket máris kimerítettek, ami az 1995. július 1-i visszaható hatályú megnyitás miatt már részben 1995. szeptember 1-e előtt is így volt.

A felperes előadja továbbá, hogy a jogi aktust hiányos és félreérthető formában bocsátották ki, és a közösségi jogi aktus közzétételének időpontja és a vámkontingensek abban szabályozott, visszaható hatállyal érvényes megnyitásának időpontja közötti ellentmondás félreérthető. Ez a nemzeti vámhatóságoknak a megnyitás időpontjára vonatkozó eltérő értelmezéseket tett lehetővé, ami sérti a megkülönböztetés tilalmát.

⁽¹⁾ A Norvégiából származó egyes mezőgazdasági és halászati termékekre vonatkozó közösségi vámkontingens megnyitásáról és kezeléséről szóló, 992/95/EK rendelet módosításáról szóló, 1995. december 22-i 3061/95/EK tanácsi rendelet (HL L 327, 1. o.).

⁽²⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302, 1. o.).

A Wieland Werke AG, a Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. és az Austria Buntmetall AG által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 18-án benyújtott kereset

(T-11/05. sz. ügy)

(2005/C 93/59)

(Az eljárás nyelve: német)

A Wieland Werke AG, székhelye: Ulm (Németország), a Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H., székhelye: Amstetten (Ausztria), és az Austria Buntmetall AG, székhelye: Enzesfeld (Ausztria), képviselik: R. Bechtold és U. Soltész, ügyvédek, 2005. január 18-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottságnak a COMP/E-1/38.069. sz. réz víz- és gázcsövek ügyben 2004. szeptember 3-án hozott és 2004. október 20-án módosított határozatát;

- vagylagosan mérsékelje a felperesekre kiszabott bírságot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság bírságot szabott ki a felperesekre, mivel megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy a réz víz- és gázcsövek piacán árrögzítő és piacfelosztó megállapodások és összehangolt magatartások hálózatában vettek részt.

A felperesek vitatják e határozatot, és arra hivatkoznak, hogy a bírságnak a jelen ügyben történt újbóli kiszabása a *ne bis in idem* alapelvét sérti, mivel a COMP/E-1/38.240. sz. ipari csövek ügyben a Bizottság nagyrészt ugyanazon tényállást már értékelte, és büntetéssel sújtotta. A felperesek azt állítják, hogy a bírság összegének megállapításakor a Bizottságnak legalábbis figyelembe kellett volna vennie a már kiszabott bírságot, és hogy az egységes rézvezetékek ügy nem választható jogszerűen szét ipari csövek, valamint víz- és gázcsövek ügyre.

A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a bírság túl magas, és kiszabásakor figyelmen kívül hagytak olyan feltétlenül érvényesítendő eljárási elveket, mint az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettség, az arányosság elve és az egyenlő bánásmód elve. A felperesek ezen állításukat többek között a következőkre alapozzák:

- a jogsértés súlyának megállapításakor a Bizottság a jogsértés típusának, piaci hatásának és földrajzi hatókörének helytelen és elégtelen értékelésére támaszkodott,
- az érintett vállalkozások differenciált vizsgálatokor a Bizottságnak nem csak a piaci részesedésüket kellett volna figyelembe vennie, hanem valós nagyságukat is,
- a Bizottság határozatában nem indokolta meg, milyen elvek alapján határozta meg a bírság tényleges összegét, és a kifogásközlésben nem írta le egyértelműen, hogy a versenyjogot különösen súlyosan sértő cselekményből indult ki,
- a Bizottság a bírságnak a kartell időtartama miatti megemelésor helytelenül alkalmazta a bírság megállapításáról szóló iránymutatását⁽¹⁾, és nem ismerte fel, hogy a tényállás jelentős részei már elévültek,
- a Bizottság olyan jelentős enyhítő körülményeket nem vett figyelembe, mint a piac nehéz helyzete, a rézvezetékek ágazatának alacsony jövedelmezősége és a kartellnek a vizsgálatot követő azonnali megszüntetése.

A Bizottság továbbá megsértette az egyenlő bánásmód elvét többek között azáltal, hogy a többi részt vevő vállalkozásra kiszabott bírságot csökkentette az engedékenységi közleményen kívüli együttműködésükre tekintettel.

A felperesek végül arra hivatkoznak, hogy a 1/2003 rendelet⁽²⁾ 23. cikkének (2) bekezdése és különösen a bírság alapösszegének megállapítása, amely a Bizottságra gyakorlatilag korlátlan mérlegelési jogkört ruház, ellentétes a jogbiztonság elvével, következésképpen magasabb rangú közösségi jogot sért.

⁽¹⁾ A 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatás (HL C 9., 1998.1.14., 3. o.).

⁽²⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

A Sergio Rossi S.p.A. által 2005. január 25-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-31/05. sz. ügy)

(2005/C 93/60)

(A keresetlevél nyelve: angol)

A Sergio Rossi S.p.A., székhely: San Mauro Pascoli (Olaszország), képviseli A. Ruo, ügyvéd, 2005. január 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) ellen.

A K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, székhely: Weilheim (Németország) szintén félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- kötelezze Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt a felperes költségeinek viselésére.